

ACcipit ceræ puræ, lib. tres. Terebinthinae, q̄r. tres. Minij secundarij, vñc. nouem. Fiat cera rubea, in formulas sculptas fusa.

CERAE VIRIDIS FACIENDAE
ratio.

REcipe cere, lib. tres. Terebinthine, quar. tres. Aeruginis aeris, vñc. vnam, & dimidiam. Ad lendum ignem liquata miscentur, & in formulas funduntur sculptas spongias aqua imbuta humectatas.

CERAE FLAVAE.

Cape ceræ, lib. duas. Resinæ bonaæ, lib. vnam, vel q̄r. tres. Terebinthinae, q̄r. vnam. Ad lendum ignem miscentur.

ATRAMENTVM SCRIPTORIVM.

Habet gallarum, lib. vnam, & dimidiam. Vitrioli, q̄r. tres. Gummi arabici, vñc. sex. Aquæ & vini mensuras octo.

APPENDIX.

Hanc compositionem atramenti scriptorij quidam binis versiculis per pulchre complexus est, qui sunt eiusmodi:

*Vitrioli quarta, media sit vncia gummi:
Integra sit gallæ, superaddas octo Falerni.*

Atq̄ hæc est vulgata, multisq; communis compositio. Dioscorides in fine quinti habet alias, quas illic videre licet.

*
FINIS LIBRI SECUNDI.

DE VSITATA HVIVS TEMPORIS COM-
PONENDORVM MISCENDORVM QVE MEDICAMEN-
torum ratione, Liber tertius : Leonharto Fuchsio medico autore.

PRO OEVIVM.

VVM in eo, qui præcessit, libro omnium ferè hodie visitatorum medicamentorum compositiones à nobis sint traditæ, & annotationibus illustratae: reliquum nunc est, ut qua ratione illis à medicis vtedū sit, & quomodo ex earundem permixtione formulæ, quas barbari Receptas nominant, struendæ sint, exponamus. Quum autem eorum medicamentorum cōpositorū, quorum hodie usus est, in universum duo sint primaria genera, vnum, quod intra corpus sumitur: alterum, quod extrinsecus corpori adhibetur, de priore quidem genere in hoc tertio agemus libro: alterius vero tractationem, sequens sibi vendicabit liber. Eius autem generis quod intra corpus sumitur, variæ sunt species. In quibus sane enumerandis, vulgi nomenclaturas aliquot immutauimus, partim quod barbaræ & ineptæ fuerunt, partim quod veterum appellationibus quæ puriores sunt, & rei naturam nobis certius g. iij expri-

Duo compo-
sitorum me-
dicamenta-
rum prima-
ria genera

exprimunt, & ob oculos ponunt, assuefacere iuniores medicos voluimus: vt tandem contemptis spretisq; barbaris, veris & latinis vt discerent. Nisi enim aliquando veras medicamentorum nomenclaturas reducere inq; vsum quotidianum reuocare incipiamus, metus est ne perpetuo rerum etiam caligine obruamur. Tamen si qui imperitiores in ijs intelligendis hærebunt, ad primum librum confugiant oportet: in quo paſſim latinis & græcis barbaras appellatio-nes cōfunximus, ne vllus nos obscuritatis alicuius autores fuſſe merito queri possit. Quamvis autem medicamenta quæ in corpus recipiuntur, composita varia ſunt, tamen nos vniuersa viginti tribus speciebus, hodie vſitatis, comple-ctemur, quarum haec ſunt nomina:

- 1 Antidota propriæ dicta.
 - 2 Purgatoria medicamenta, liquida & solida.
 - 3 Catapotia, ſive pilulae.
 - 4 Vomitum elicientia.
 - 5 Sacchara.
 - 6 Condita.
 - 7 Eligmata, vulgo Loch dicta.
 - 8 Zulapia, vulgo Iulebia.
 - 9 Succi medicati, vulgo Rob & Miua.
 - 10 Serapia, vulgo Syrupi.
 - 11 Decocta.
 - 12 Pulueres, ſeu triturae, Drangea, vel Tragea,
 - 13 Pastilli, vulgo Troschisci.
 - 14 Glandes, barbaris Suppositoria.
 - 15 Clysteres.
 - 16 Collyria, Arabibus Sieff.
 - 17 Gargarizatus, Gargarismiue,
 - 18 Dentifricia.
 - 19 Pessi, vulgo Pessaria.
 - 20 Errhina, Nasalia vulgo.
 - 21 Apophlegmatismi, vulgo Masticatoria.
 - 22 Odoramenta, ſive pilæ odoratae.
 - 23 Suffimenta, suffitusue.
- De quibus ſingulis eo, quo poſitæ ſunt, ordine differemus, ab Antidotis ex-orsis.

DE ANTIDOTIS.

Caput I.

Antidota
que?Tres veteri-
bus antido-
torum diffe-
rentiae.

Edicamenta omnia quæ non foris admota corpori, ſed in- tra corpus аſſumpta vitijs medentur, Græci veteres, Ga- leno libro i. de Antidotis teste, antidota, ab ἀντίδοτοι διδωμι, quaſi aduersus plurima morborum genera & vitia data, & fœminino genere Antidotos appellarunt. Vnde cephalica, ophthalmica, stomatica, arteriaca, stomachica, cardia- ca, hepatica, splenica, nephritica, colica, & id genus alia quæ ab uſu nomina ſua habuerunt medicamenta, harum partium vitijs ſalubria, antidota dixerunt. In vniuersum autem tres fuerunt il- lis, eodem Galeno attente, antidotorum differentiae. Horum enim quaedam aduersus letalia medicamenta, ſive deleteria quæ aliquo malo fato ſaepē exhibentur, ac bibuntur dabantur. Quædam contra feras venenum faculantes, ſive virulentas. Quædam vitijs & affectibus ex præuo vietu & humoribus vitiatis obortis